

РЕШЕНИЕ

№ 16903

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2456** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на П. П. И., чрез адвокат Е. срещу Решение (без номер) от 18.02.2025 г. по анд. № 16704/2024 г. по описа на СРС, НО, 9 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24 – 4332 – 021424/05.09.2024 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 3, пр.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца” и му е наложена „глоба” в размер на 2 000 лева за нарушаване на чл. 174, ал.3 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. И. са доводи, че АУАН е съставен с множество нарушения на правилата, а констатациите в него са неправилни и несъответстващи на фактическата обстановка. Счита, че СРС неправилно е кредитирал показанията на разпитаните свидетели, тъй като са противоречиви. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и НП.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, чрез адвокат Е. поддържа касационната жалба. Излага твърдение, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, се различава, което е основание за отмяна.

Ответникът Началник сектор СДВР- отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се

представлява и не изпраща процесуален представител

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят и свидетеля при съставянето на АУАН. Първоинстанционният съд е приел, че на 02.08.2024 г., около 00:15 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към „О.“ касатора, е управлявала лек автомобил, марка „Х. С.“, рег. номер СВ 9994 НН, собственост на М. М. З. и при извършена проверка от служители на ПП на [улица] било установено, че касаторът е отказал да бъде тестван за наркотични вещества и техните аналози с Д. тест 5000, с фабричен номер ARRH-0009 и е издаден талон за медицинско изследване, с № 288065 за Военно Медицинска Академия плюс 7 броя холограмни стикери. Уведомен е за ЗПАМ с № 231/02.08.2024 г. на 02 РУ-СДВР. Пояснено е, че водачът не е дал кръвна проба за медицинско изследване в нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган.

В конкретния случай не е спорно, че касаторът е имал качеството „водач“ на МПС по смисъла на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, че е отказал да му бъде извършена проба за употреба на наркотични вещества с тест при проверката на място, както и че не се е явил за извършване на медицинско изследване във ВМА-С.. Това е установено от приложените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите, които са разпитани в хода на съдебното следствие пред СРС.

С разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП се вменява на водачите на МПС, трамвай или самоходна машина да предприемат активни действия, свързани със задължението им да бъдат проверени за наличието и концентрацията на алкохол в кръвта, и/или във връзка с установяване наличието на наркотични вещества или техни аналози. В чл. 1, ал. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. са нормативно уредени различните начини за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно чрез използването на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. Т.е. касае се за нормативно регламентирана възможност едно лице в качеството си на „водач“ на МПС, трамвай или самоходна машина да бъде проверено за наличието на алкохол и/или на

наркотични вещества и техните аналози в организма му чрез различни способности. Поради което в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са инкорпорирани различните способности за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози - тест и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

За установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване по арг. на чл.5, ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., поради което след отказ да бъде приложен тест, на лицето е издаден талон. В конкретния случай П. И. е отказал да му бъде извършена проверка за установяване употребата на наркотични вещества, както и не е дал кръвна проба за извършване на медицинско изследване, въпреки, че му е бил издаден талон.

Настоящият състав на АССГ не споделя възражението в касационната жалба, че АУАН е съставен с множество нарушения, тъй като в него и в НП освен цифрово посочване на нарушена разпоредба подробно е изписано и в какво се състои конкретното вменено нарушение, нарушителя е разбрал ясно извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП има за цел ангажирането на административнонаказателната отговорност на лице, което отказва да бъде установено наличието на алкохол (или наркотични вещества и техните аналози) в организма му. Нарушението е изпълнено тогава и лицето се санкционира за това, че липсва резултат от изследване за алкохол (респективно наркотични вещества). За да бъде налице отказ по смисъла на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за който водачът да бъде санкциониран, следва да не е бил успешно приложен който и да било от алтернативните способности за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, както е в настоящия случай. Водачът е отказал проверка с тест и не е изпълнил предписание на служителите на МВР да бъде извършено спрямо И. медицинско лабораторно изследване, с което водачът е осъществил един от съставите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП при двете форми на изпълнително деяние – отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган. Ако лицето е отказало тестване с техническо средство, но е извършило предписаното му с талона медицинско изследване, нямаше да бъде нарушено задължението, визирано в нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 18.02.2025 г. по анд. № 16704/2024 г. по описа на СРС, НО, 9 с-в

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

